

og altsaa maa forudsættes kun at blive lidet effektive«, og dels endelig ikke menes at ville »fremme Indfrielsen af Barnefædrenes Bidragspligt, bl. a. fordi man meget vel kan tænke sig, at en Barnefader fra sit i Udlandet vundne Erhverv baade kan og vil hjemsende Underholdsbidrag, som han ved fortsat Forbliven her i Landet ikke vilde evne at udrede«.

Et Mindretal (Dalsgaard, Johansen og Sørensen-Egaa) vil have §§ 18 og 19 bibeholdt, idet de henviser til, at »Bestemmelsen er hentet fra den norske Ret«, og at »de Vidnesbyrd; som derfra foreligger, tyder paa, at den gør sin Nytte«.

Flertallet kan vist desværre have Ret i, at Bestemmelsen let kan omgaas; men slipper end nogle uden om den, saa kan den dog sikkert hindre andre i at løbe fra deres Pligt. — Flertallets Tillid til Barnefædrene er smuk, men synes ret naiv over for den raa Virkelighed; thi naar Barnefædre løber af Landet, saa er det vist desværre i de fleste Tilfælde for at blive fri for deres Pligter og ikke for bedre at kunne opfylde dem. — Det første Punkt i Motiveringen, om »Tidsaanden og dennes individuelle Frihedsfølelse« kan næppe i denne Forbindelse og fra den Kant gælde for andet end lidt uforvarende tom Lyrik, eller maaske er det en Spøg, anbragt lidt uheldigt i en ellers alvorlig Sag.

Et tredje Flertal (Høst, P. G. C. Jensen, Moltke-Bregentved, Piper og Sonne) stiller tre Ændringsforslag, »sigtende til at fjerne Lovforslagets § 9, omhandlende Barnets Arveret efter Faderen«, med en længere Motivering, hvori Hovedvægten lægges »paa den Betragtning, at da Loven og Samfundet haandhæver Ægteskabet som den eneste sædelige og retlig anerkendte Kønforbindelse, er det nødvendigt at fastholde en principiel Grænse mellem de henholdsvis inden og uden for Ægteskab fødte Børns Stilling i og til Familien — — —«.

Et Mindretal (atter bestaaende af Dalsgaard, Johansen og Sørensen-Egaa) gør derimod gældende, at der ved den Arveret, Lovforslaget foreslaar, er »taget tilbørligt Hensyn til de Børn, der er fødte i Ægteskab«, men at der, hvis § 9 slettes, »ikke tages behørigt Hensyn til Børnene uden for Ægteskab, og dette er ikke rigtigt, thi Børnene staar uden Skyld i deres Stilling, og derfor bør der tildeles dem den Ret, Lovforslaget tilsigter — — —«.

Arveretsspørgsmaalet var ikke taget

med i det af Dansk Kvindesamfund udarbejdede Udkast til Lov etc.; ikke fordi D. Kv.-Samf.s Udvalg ikke erkendte dette Spørgsmaals principielle Betydning; men fordi Kravet om Arveret først kan gennemføres, efter at andre Reformers i det uden for Ægteskab fødte Barns Stilling i Samfundet er bleven gennemført.

Herhen hører Reglerne om Hemmelighedsholdelsen af Navnet paa Mødre, der føder paa Fødselsstiftelsen.

Lovforslaget, som det fra Folketinget oversendes til Landstinget, havde i sin § 13 en Bestemmelse om Ophævelse af disse Regler. Et Flertal i Landstingets Udvalg (atter Høst, P. G. C. Jensen, Moltke-Bregentved, Piper og Sonne) vil have denne Bestemmelse stærkt indskrænket og foreslaar, at § 13, der kort og godt lyder saaledes: »De særlige Regler om Hemmelighedsholdelse af Navnet paa Mødre, der føder paa den kgl. Fødselsstiftelse, ophæves«, ændres saaledes, at den kommer til at lyde: »De særlige Regler om Hemmelighedsholdelse af Navnet paa Mødre, der føder paa den kgl. Fødselsstiftelse, skal ikke være til Hinder for, at Barnet eller dets Værge paa Forlangende faar Bevis meddelt fra Stiftelsen om, hvem Moderen er«.

Lovgivere har undertiden en højst uheldig Forkærlighed for Brøker; Samfundsreformatorer elsker de hele Tal og de fulde Skridt og de helt gennemførte Handlinger.

Lovforslaget, som det forelaa efter Folketingets Behandling, og endnu fjernere derfra Landstingsudvalgets Betænkning, har ikke nogen Bestemmelse, hvorved det Krav søges gennemført, at det *saavidt som menneskelig muligt bringes paa det rene, baade hvem der er Moder, og hvem der er Fader til det uden for Ægteskab fødte Barn.*

Her staar vi efter min Mening ved Kærnepunktet i hele Spørgsmaalet om det uden for Ægteskab fødte Barns Menneskerettigheder og dets Stilling i Samfundet.

Det er ikke, som det maaske ved første Øjekast eller for en mere overfladisk Betragtning kan synes, en Teori, hvorom Kampen her staar — den Kamp, som egentlig ikke endnu er rigtig begyndt — men det er, saavel teoretisk som praktisk, den Tap, hvorom det hele Spørgsmaal drejer sig.

Lyngby, 24. Marts 1908.

Helene Berg.